

po rozvodu manželství, kterou opatrovník nezletilých nerozporoval.

3. Podle § 888 občanského zákoníku, dítě, které je v péči jen jednoho rodiče, má právo stýkat se s druhým rodičem v rozsahu, který je v zájmu dítěte, stejně jako tento rodič má právo stýkat se s dítětem, ledaže soud takový styk omezí nebo zakáže; soud může také určit podmínky styku, zejména místo, kde k němu má dojít, jakož i určit osoby, které se smějí, popřípadě nesmějí styku účastnit. Rodič, který má dítě v péči, je povinen dítě na styk s druhým rodičem řádně připravit, styk dítěte s druhým rodičem řádně umožnit a při výkonu práva osobního styku s dítětem v potřebném rozsahu s druhým rodičem spolupracovat.
4. Podle § 889 občanského zákoníku, rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič se musejí zdržet všeho, co narušuje vztah dítěte k oběma rodičům nebo co výchovu dítěte ztěžuje. Brání-li rodič, který má dítě v péči, bezdůvodně trvale či opakovaně druhému rodiči ve styku s dítětem, je takové chování důvodem pro nové rozhodnutí soudu o tom, který z rodičů má mít dítě ve své péči.
5. Podle § 890 občanského zákoníku, rodiče jsou povinni si vzájemně sdělit vše podstatné, co se týká dítěte a jeho zájmů.
6. Podle § 906 odst. 1,2 občanského zákoníku, má-li být rozhodnuto o rozvodu manželství rodičů dítěte, soud nejprve určí, jak bude každý z rodičů napříště o dítě pečovat, a to s uvážením zájmu dítěte; s tímto zřetelem se od souhlasného stanoviska rodičů soud odchýlí jen tehdy, vyžaduje-li to zájem dítěte. Soud vezme v úvahu nejen vztah dítěte ke každému z rodičů, ale také jeho vztah k sourozencům, popřípadě i k prarodičům. Soud může rozhodnout i tak, že schválí dohodu rodičů, ledaže je zřejmé, že dohodnutý způsob výkonu rodičovské odpovědnosti není v souladu se zájmem dítěte.
7. Podle § 907 odst. 1,2,3 občanského zákoníku soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili. Při rozhodování o svěřeni do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje. Soud při rozhodování o svěřeni dítěte do péče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi, na právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti, dále soud bere zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem.
8. Podle § 913 odst. 1,2 občanského zákoníku pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
9. Podle § 915 odst. 1 občanského zákoníku životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Škodná

10. Podle § 908 občanského zákoníku nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a 907 použijí obdobně.
11. Soud, když posuzoval dohodu rodičů, kterou za jednání uzavřeli, vycházel z toho, že oba rodiče jsou plně způsobilí vychovávat nezletilé.
12. Matka má dvě vyživovací povinnosti, již realizují společnou péči o nezletilé. Bydlí s nezletilými v rodinném domě své matky, kdy přispívá na bydlení částkou asi 4 000 Kč měsíčně. Pracuje jako finanční účetní specialista s příjmem asi 42 000 Kč měsíčně. Jiný příjem nemá, majetek vyšší hodnoty nevlastní. Její zdravotní stav je dobrý. Nezletilý T ■■■■■ chodí do prvního ročníku střední průmyslové školy, náklady na stravování činí asi 3 000 Kč měsíčně. S otcem se ve volném čas věnuje motorsportu. Má zřízeno pojištění s náklady asi 2 000 Kč měsíčně. Jeho zdravotní stav je dobrý. Nezletilý L ■■■■■ chodí do osmé třídy ZŠ, kde chodí na obědy s náklady asi 800 Kč měsíčně. Věnuje se motorsportu, jezdí na kole. Má zřízeno pojištění s náklady asi 2 000 Kč měsíčně. Jeho zdravotní stav je dobrý.
13. Otec má dvě vyživovací povinnosti. Bydlí s nezletilými v rodinném domě, který je v jeho výlučném vlastnictví, s náklady na elektřinu 3 800 Kč, vodné 1 200 Kč čtvrtletně, popelnice 800 Kč na osobu. Ukončil živnost, vlastní společnost s. r. o. obor autodoprava, zemní práce, s oficiálním příjmem 15 000 Kč měsíčně, kdy jeho měsíční příjmy jsou zhruba do 60 000 Kč měsíčně, dle sezony. Kromě domu vlastní nějakou techniku, motocykl a automobil. Jeho zdravotní stav je dobrý. Náklady nezletilých na motosport činí 600 Kč za závod, nezletilí jezdí minimálně 8 závodů ročně, další náklady jsou na paliva.
14. Soud tedy dohodu rodičů uzavřenou při jednání soudu schválil.
15. Podle § 23 zákona o zvláštních řízeních soudních, bylo-li možné zahájit řízení i bez návrhu a v řízení ve statusových věcech manželských a partnerských, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení. Náhradu nákladů řízení lze přiznat, odůvodňují-li to okolnosti případu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha - západ. Rodiče nezletilých nejsou oprávněni podat odvolání proti výroku I. tohoto rozsudku (§ 476 z.ř.s.). Právo odvolání nepřísluší tomu, kdo se jej po vyhlášení rozhodnutí vzdal.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Praha 18. února 2022

Mgr. Dita Křížová, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Škodná